

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 14P/200/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620203248
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matej Okály
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7620203248.1

Uznesenie

Okresný súd Spišská Nová Ves v právnej veci mal. dieťaťa T. X. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. P., dieťa rodičov: matka Y. T. M., nar. XX.XX.XXXX, t.č. bytom C. X, XX W. M. H., X., X. V.O., X. XSB, J. O. a otca Q. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, o návrhu otca na zníženie výživného, takto

rozhodol:

- I. Vyhlasa sa, že Okresný súd Spišská Nová Ves nemá právomoc konať vo veci návrhu Q. F., nar. XX.XX.XXXX na zníženie výživného.
- II. Zastáva sa konanie vo veci návrhu Q.H. F., nar. XX.XX.XXXX na zníženie výživného.
- III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ podal dňa 29.06.2020 návrh, ktorým sa domáhal, aby súd zmenil rozsudok sp. zn.: 12P/75/2018 zo dňa 24.05.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.10.2018, tak, že ho zaviazá prispievať na výživu mal. Daniela Seana Dirdu, nar. 30.08.2011 výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa.
2. Navrhovateľ v podanom návrhu uviedol, že matka spolu s maloletým toho času žijú na adrese Flat 1, 12 Beech Hill Road, Sheffield, South Yorkshire, S10 2SB v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska.
3. Podľa Článku 1 odsek 1 písm. b./ Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, toto nariadenie sa uplatňuje bez ohľadu na povahu súdu v občianskych veciach, ktoré sa vzťahujú nadobúdanie, výkon, prenesenie, obmedzenie alebo odňatie rodičovských práv a povinností.
4. Podľa Článku 1 odsek 2 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, záležitosti uvedené v odseku 1 písm. b) sa môžu týkať najmä:
 - a) opatrovníckeho práva a práva styku s dieťaťom;
 - b) opatrovnictva, poručníctva alebo podobných inštitútov;
 - c) určenia a úloh osôb alebo subjektov, ktoré sú zodpovedné za osobu dieťaťa alebo jeho majetok, ktoré dieťa zastupujú alebo mu pomáhajú;
 - d) umiestnenia dieťaťa do pestúnskej starostlivosti alebo do zariadenia starostlivosti o dieťa;
 - e) opatrení na ochranu dieťaťa týkajúcich sa správy, udržiavania alebo nakladania s majetkom dieťaťa.
5. Podľa Článku 8 odsek 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

6. Podľa Článku 8 odsek 2 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, Odsek 1 sa uplatňuje s výhradou ustanovení článkov 9, 10 a 12.

7. Podľa Článku 12 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, Súdny členský štát pri výkone svojej právomoci podľa článku 3, na základe návrhu na rozvod, rozluku alebo anulovanie manželstva, majú právomoc v každej veci, ktorá sa týka rodičovských práv a povinností a ktorá súvisí s týmto návrhom, ak:

a) aspoň jeden z manželov má rodičovské práva a povinnosti k dieťaťu

a

b) manželia a nositelia rodičovských práv a povinností prijali právomoc týchto súdov výslovne alebo iným jednoznačným spôsobom v čase začatia konania a ak je to v najlepšom záujme dieťaťa.

8. Podľa Článku 12 ods. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, právomoc založená podľa odseku 1 zanikne, akonáhle:

a) rozsudok o návrhu na rozvod, rozluku alebo anulovanie manželstva sa stal právoplatným;

b) v prípade, že k dátumu uvedenému v písm. a) sa konanie o rodičovských právach a povinnostiach neskončilo, rozsudok v tomto konaní sa stáva právoplatným;

c) konania uvedené v písm. a) a b) sa skončili z iného dôvodu.

9. Podľa Článku 3 písm.d/ Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti / ďalej len ako „Nariadenie Rady (ES) č. 4/2009“, v členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o rodičovských právach a povinnostiach, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov.

10. Podľa Článku 17 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej podľa tohto nariadenia nemá právomoc konať, a ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomoci súdu iného členského štátu, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

11. Podľa Článku 20 odsek 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, v naliehavých prípadoch nebránia ustanovenia tohto nariadenia súdom členského štátu prijať predbežné opatrenia, vrátane ochranných opatrení, s ohľadom na osoby alebo majetok v tomto štáte, ktoré sú dostupné podľa práva tohto členského štátu, aj keby podľa tohto nariadenia mal právomoc rozhodovať vo veci samej súd iného členského štátu.

12. Podľa Článku 20 odsek 2 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 platnosť opatrení uvedených v odseku 1 zanikne, len čo súd členského štátu, ktorý má právomoc podľa tohto nariadenia rozhodovať vo veci samej, prijal opatrenia, ktoré považoval za primerané.

13. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

15. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

16. Podľa § 159 CSP, začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

17. Súd vychádzajúc z tvrdení obsiahnutých v návrhu navrhovateľa dospel k záveru, že v danom prípade nie je daná jeho právomoc na konanie v tejto veci, nakoľko nie je naplnený žiadny z predpokladov predvídaných čl. 8 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, ktoré by prípadne mali zakladať právomoc

tunajšieho súdu konať v uvedenej veci, a síce že by maloleté dieťa malo tzv. obvyklý pobyt na území Slovenska.

18. Podľa Rozsudku Európskeho súdneho dvora č. C-523/07 z 2. apríla 2009 miestu tzv. obvyklého pobytu dieťaťa zodpovedá také miesto, ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia dieťaťa do sociálneho a rodinného prostredia. Na tento účel treba vziať do úvahy najmä trvanie, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu na území členského štátu (Európske únie) a presťahovanie rodiny do tohto štátu, štátnu príslušnosť dieťaťa, miesto a podmienky školskej dochádzky, jazykové znalosti, ako aj rodinné a sociálne väzby, ktoré dieťa udržiava v danom štáte. Je na vnútroštátnom súde, aby určil, kde má dieťa obvyklý pobyt, majúc na pamäti všetky osobitné skutkové okolnosti každého jednotlivého prípadu.

19. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti je teda zrejmé, že maloleté dieťa nemá v súčasnej dobe obvyklý pobyt na území Slovenska, čo je zrejmé zo samotného návrhu navrhovateľa, z ktorého vyplýva, že maloletý žije v Spojenom kráľovstve.

20. Nariadenie ES č. 2201/2003 však v čl.8 ods. 2 stanovuje výnimky, na základe ktorých by bolo možné napriek obvyklému pobytu maloletej založiť príslušnosť aj tunajšieho súdu a to za predpokladu naplnenia niektorých z kritérií predvídaných v čl. 9, 10 alebo 12. V danom prípade však po preskúmaní obsahu návrhu súd dospel k názoru, že neprichádza do úvahy ani jedno z uvedených kritérií.

21. Keďže súd na základe týchto vyššie skutočností dospel k záveru, že nie je daná jeho právomoc, v súlade s Článkom 17 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 tento právny záver vyslovil osobitným výrokom a zároveň vzhľadom na absenciu jeho právomoci ako jednej zo základných podmienok konania, ktorú nie je možné odstrániť žiadnym iným postupom, ďalším výrokom konanie začaté na návrh navrhovateľov zastavil.

22. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

24. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Postupujúc v zmysle § 52 CMP súd rozhodol že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v štyroch vyhotoveniach . (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok/ ďalej len ako „ CSP“).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. (§ 62 ods. 1 CMP) .

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. . (§ 62 ods. 2 CMP)

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. (§ 62 ods. 3 CMP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.